

دلیل اوجگیری «فلسفه قش» و «معماری بدن» در عالم مدرن
چون تازگی

۱۹ صفحه

امریکا ۳.۵ میلیارد دلار از ذخایر ارزی افغانستان را به بستگان
قریبان ۱۱ سپتامبر می‌دهد

اونجا جاش امنه

۲۰ صفحه

آثارش عطر و بوی سرزمینش را دارد

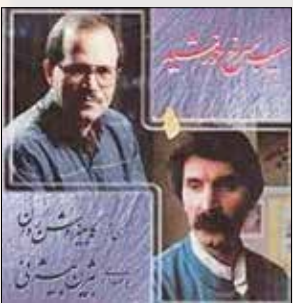

بیژن بیژنی

خواننده موسیقی سنتی و خوشنویس

آشنایی من با آثار کامبیز روشن روان برمی‌گردد به چهار دهه قبل. بیشتر با موسیقی فیلم‌هایش آشنا بودم ولی دوستی و همکاری من به عنوان خواننده آثارش، از سال‌ها قبل بوده و حدود ۳۶ سال از همکاری ما می‌گذرد و به جرات می‌توانم بگویم یکی از پرکارترین آهنگسازان موسیقی فیلم در ایران است و ساخت ۱۱۷ موسیقی متن و سریال را در کارنامه خود دارد. به عبارتی روشن روان را نه فقط در آثار مکتوبش باید خواند، استاد را باید همواره شنید چرا که تمام وجودش سرشار از نغمه و موسیقی است. آثارش عطر و بوی سرزمینش را دارد و به جرات می‌توانم بگویم شادی‌ها و رنج‌های مردمان این سرزمین در آثارش متجلی است و هویت ملی دارد. از موسیقی دستگامی تا موسیقی مقامی ایران به ویژه در موسیقی سمفونیک از همه تکنیک‌های موسیقی جهانی بهره می‌برد. من به عنوان هنرمند خواننده، شاید بیشترین اقبال را داشتم که هشت آلبوم با آهنگسازی این بزرگمرد موسیقی ایران ضبط کنم که هر کدام در خاطرات و حافظه شنیداری مردم عزیزمان ماندگار شدند.

روشن روان، بسیار انسان آرام و شریفی است و در تمام این دوران همکاری، هیچگاه نشنیدم از هیچ هنرمندی بد بگویم. برای همه احترام قائل است، انسانی است نرم‌خو، بی‌آلایش و محترم. هرگز ندیدم از کار خودش تعریف کند. در تمام دوران فعالیت موسیقایی‌ام در استودیو، بیشترین آرامش را هنگام ضبط آوازهایم با استاد داشتم. راهنمایی‌های صمیمانه‌اش چراغ راه من بود. همواره مرا معلم بود و استاد و من هم سعی کردم شاگرد شایسته‌ای برای ایشان باشم. در این سی و چند سال، بسیار از ایشان آموختم در حقیقت ساز دل ما هم‌کوک هم بود. از نخستین همکاری با جناب روشن روان، این تپش را در استودیو هنگام ضبط آوازهایم داشتم و الان که سه دهه و اندی از آن دوران می‌گذرد، هنوز این تب و تاب و این شور و شیدایی همچنان در من موج می‌زند. من برای تمام آثاری که استاد برایم آهنگسازی کردند یک جهان سپاسگزاری می‌کنم. امیدوارم جامعه موسیقی ایران، قدر استادانی مثل جناب روشن روان را بدانند، چرا که برای سرنوشت و آینده موسیقی ایران نگران است و همواره برای تعالی موسیقی ایران می‌کوشد و تمام جان و جهانیش را پای موسیقی این سرزمین گذاشته و همیشه راه حل‌هایی برای بهتر شدن موسیقی ایران پیشنهاد داده است. من مفتخرم و مباحثات می‌کنم به دوستی و همکاری با جناب روشن روان و در نهایت برای این سروقامت موسیقی ایران کلاه از سر برمی‌دارم و از خداوند زیبایی، برایشان آرزومند تندرستی و سلامتی هستم.

کامبیز روشن روان موسیقیدان و آهنگساز و مدرس موسیقی در گفت‌وگو با «ایران» از مشکلات موسیقی و راه‌های پیشبرد آن می‌گوید

موسیقی ملی و اقوام ایران ضربه خورده است

ندا سیجانی
خبرنگار

برای تولید یک اثر باکلام موسیقی، جدای از صدای خوب خواننده، آهنگسازی مهم‌ترین مقوله‌ای است که می‌تواند این صدا را به درستی در جای خود معرفی کند، می‌تواند که شاید اغلب آهنگسازان به آن توجه جدی نداشته باشند، اما در کنار آن هنرمندانی هستند که نگاهشان تولید یک اثر ارزشمند و ماندگار است و این موضوع را مبنای کارشان قرار داده‌اند؛ هنرمندانی همچون کامبیز روشن روان، موسیقیدان، آهنگساز، نوازنده، رهبر ارکستر و البته آموزگار موسیقی. روشن روان ۱۹ خرداد ماه سال ۱۳۲۸ در تهران و در خانواده‌ای مذهبی متولد شد و در دوران نوجوانی با شنیدن ترانه‌های مختلف از رادیو، به هنر موسیقی علاقه‌مند گردید و به تقلید از آواز خوانی پرداخت و با وجود نگرش متفاوت خانواده، به هنرستان عالی موسیقی راه پیدا کرد و زیر نظر استادانی همچون حسین دهلوی، مصطفی پورتراب، ارفع اطرابی، منوچهر منشی‌زاده، محمد اسماعیلی و حسین تهرانی به فراگیری آکادمیک موسیقی پرداخت و با انتخاب زندگی هنری‌اش، سال‌های سال در این عرصه فعالیت کرد و آثار بزرگی پدید آورد. کامبیز روشن روان از آهنگسازان موسیقی ایران است و آلبوم‌های بسیاری تولید کرده. نخستین آلبوم ارکسترال او بعد از انقلاب، «یادگار دوست» نام دارد با صدای شهرام ناظری و البته طی این سال‌ها برای دیگر خوانندگان خوب موسیقی ایران مانند محمدرضا شجریان، شهرام ناظری، علیرضا افتخاری، بیژن بیژنی، محمد اصفهانی، علیرضا قربانی و... آهنگ ساخته یا تنظیم کرده است. او علاوه بر تولید آلبوم، از آهنگسازان موسیقی فیلم است و در دهه ۶۰ از آهنگسازان پرکار موسیقی فیلم بود، آثاری همچون «سفیر»، «کل‌های داوودی»، «امیرکبیر» و... از دیگر فعالیت‌های او تدریس موسیقی است و بیش از ۶۰ سال است که به امر تدریس می‌پردازد. او در سال‌های ۴۶ تا ۵۴ در هنرستان عالی موسیقی تدریس می‌کرد و در سال‌های ۴۸ تا ۵۴ در هنرکده موسیقی، سال‌های ۴۷ تا ۵۴ دانشسرای هنر، سال‌های ۴۹ تا ۵۱ و ۵۸ تا ۵۹ دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، سال‌های ۶۱ تا ۸۳ دانشکده صدا و سیما، سال‌های ۶۵ تا ۷۲ دانشگاه هنر و... و همچنان نیز با عشق و علاقه به تدریس می‌پردازد و قرار است در اسفند ماه ۱۴۰۰ یک کارگاه آموزشی در خصوص مبانی آهنگسازی و اصول ارکستراسیون به صورت آنلاین در تهران برگزار کند. با او درباره مبحث آهنگسازی و فضاهای آموزشی به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

ادامه در صفحه ۱۸